

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.658/2021/20.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. március 9. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott1 neve és társa ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2021. szeptember 13. napján kihirdetett 6.B.492/2020/129. számú ítéletét *megváltoztatja*:

A kiszabott szabadságvesztésbe vádlott1 neve I. rendű vádlott által 2018. október 21. napjától 2022. március 9. napjáig fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az eljárás során lefoglalt és a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bjk.126/2020/18. tétel alatt kezelt bűnjel lefoglalását megszünteti és annak iratokhoz csatolását rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből vádlott2 neve II. rendű vádlott 659.088,- (hatszázötvenkilencezer-nyolcvannyolc) forintot köteles megfizetni, míg az állam 22.890,- (huszonkettőezer-nyolcszázkilencven) forint bűnügyi költséget visel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítéletet a 2021. június 9. napján megtartott tárgyalás alapján is meghozottnak tekinti, míg a 2021. június 12. napjára utalást mellőzi.

Megállapítja, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott születési neve: vádlott2 születési neve.

Megállapítja, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a vádlott1 tényleges tartózkodási helye.

A kiszabott szabadságvesztésbe vádlott2 neve II. rendű vádlott által 2021. szeptember 14. napjától 2022. március 9. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

Kötelezi vádlott1 neve I. rendű vádlottat 93.472,- (kilencvenháromezer-négyszázhetvenkettő) forint, vádlott2 neve II. rendű vádlottat 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 neve I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt, mint visszaesőt 14 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra,

[2] vádlott2 neve II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év 6 hónap szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztést mindkét vádlott esetében fegyházban rendelte végrehajtani.

[4] Megállapította, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, illetve, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[5] vádlott1 neve I. rendű vádlott vonatkozásában a Norvég Királyság Haldeni Elsőfokú Bíróság 11-011952MED-HALD. számú jogerős ítéletével kiszabott – a Fővárosi Törvényszék 33.Bk.1009/2012/21. számú jogerős végzésével elismert – 10 év szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette.

[6] A kiszabott szabadságvesztésbe II. rendű vádlott által 2018. október 21. napjától 2021. szeptember 13. napjáig, illetve II. rendű vádlott által 2018. január 19. napjától 2021. szeptember 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[7] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, illetve forint, euro és szerb dinár készpénzekről.

[8] Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből vádlott1 neve I. rendű vádlottat 1.428.979,- forint, vádlott2 neve II. rendű vádlottat 669.477,- forint, I. és II. rendű vádlottat egyetemlegesen 330.565,- forint megfizetésére kötelezte, míg 12.501,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

[9] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentettek be:

[10] vádlott1 neve I. rendű vádlott az egész ítélet ellen,

[11] az I. rendű vádlott védője elsődlegesen eltérő tényállás megállapítása és eltérő jogi minősítés, másodlagosan enyhítés,

[12] vádlott2 neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő tényállás megállapítása, eltérő minősítés, továbbá enyhítés, harmadlagosan fegyház végrehajtási fokozat helyett börtön fokozat megállapítása érdekében.

[13] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.145/2020/38. szám alatt indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményeként megalapozott és hiánytalan tényállást állapított meg. vádlott1 neve I. rendű vádlott előéleti adatait indítványozta kiegészíteni az elismert norvégiai ítélettel kiszabott büntetés átvételére vonatkozóan, valamint, hogy a feltételes szabadság 2020. február 12. napján járt le.

[15] Az indokolást indítványozta kiegészíteni a lehallgatási anyagok minősítésének feloldására vonatkozó határozatokkal.

[16] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

[17] Indítványozta, hogy ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott által 2018. október 21. napjától 2021. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be, állapítsa meg, hogy az elsőfokú bíróság 2021. június 9. napján tartott tárgyalás alapján hozta meg határozatát, a 2021. június 12. napján megtartott

tárgyalásra utalást mellőzve, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben mindkét vádlott vonatkozásában.

[18] vádlott1 neve I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára [Be. 592. § (2) bekezdés b), c), d) pont] hivatkozott a tényállás I., II. és IV. pontja tekintetében.

[19] Vitatta vádlott1 neve I. rendű vádlott vallomásának elvetését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyoldalúan, elfogultan, a logika szabályaival ellentétesen értékelte a bizonyítékokat. Semmilyen konkrét bizonyíték nem állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére, ezért helytelen annak a ténynek a megállapítása, hogy az I. rendű vádlott tudomással bírt a II. rendű vádlott által vezetett gépkocsiba elrejtett marihuána létezéséről (I. tényállási pont), illetve hogy az ő tudtával került rejtékhely kialakításra a tanúl neve által vezetett gépkocsiban (IV. tényállási pont), valamint, hogy az I. rendű vádlott azért kísérte a II. rendű vádlottat, illetőleg a tanúl neve által vezetett személygépkocsit, hogy a kábítószer szállítását figyelemmel kísérje.

[20] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [68] – [78] bekezdésében részletezett indokok kifejtésekor teljesen figyelmen kívül hagyta a büntetőeljárásban a vádlotti védekezésekhez kapcsolódó elveket és ahhoz biztosított jogokat – vallomás megtagadás, vallomás tétel, önvádra kötelezés tilalma, hallgatás joga –, melyeknek az eljárás alá vont általi alkalmazása alap és elengedhetetlen feltétele a fair eljárásnak.

[21] Álláspontja szerint az I. tényállási pontban foglalt ítéleti tényállás egyrészt közvetett bizonyítékokon, másrészt kétséget kizáróan nem bizonyított tényeken alapul. Önmagában ítéleti tényállás szintjén a vádlottak közötti kapcsolat fennállásának megállapítása is kérdéses, nemhogy annak kimondása, hogy kétséget kizáróan bizonyított, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott tudomással bírt vádlott2 neve II. rendű vádlott cselekvőségéről, illetőleg a kábítószer szállításról.

[22] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság által felhívott és a konkrét bűncselekményi időponthoz nem kapcsolódó tényekről (együtt mozgások, kamera felvételek, telefonos kapcsolat) okszerű következtetés nem vonható le a bűncselekmény ítélet szerinti elkövetésére, annak fényében is, hogy az ítélet szerint a bűncselekmény leleplezése előtti cselekmények, vádlott1 neve I. rendű vádlott tevőlegessége teljesen ismeretlenek és feltáratlanok a bíróság előtt, utalva a [21] bekezdésre. Álláspontja szerint a bizonyítékok alapján az I. rendű vádlott nem köthető az I. tényálláshoz.

[23] A tényállás IV. pontját tekintve tévedett a törvényszék annak a tudati ténynek a megállapításában, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott tudtával került rejtékhely kialakításra tanúl neve gépkocsijában, hiszen erre nem volt konkrét bizonyíték, utalva arra a megfogalmazásra, hogy a bíróság is akként fogalmazott, hogy pontosan meg nem állapítható időben és körülmények között történt ez, és ugyancsak homály fedi a kábítószernek a gépkocsiban történő elrejtése körülményeit is.

[24] tanúl neve vallomásának java része nehezen értelmezhető, nem logikus, keverte az eseményeket, időpontokat, vallomása az I. rendű vádlottra terhelő bizonyítékként nem értékelhető.

[25] Ezen felül lényeges körülmény, melyet a törvényszék nem vett figyelembe mely szerint tanúl neve a személygépkocsival önállóan is közlekedett akkor is, amikor – vallomása szerint – az általa nem tudott rejték hely a gépkocsiban már kialakításra került.

[26] Kifogásolta, hogy a II., III. tényállást illetően sem fogadta el a törvényszék vádlottl neve I. rendű vádlott vallomását, noha az semmilyen bizonyítékkal nem került megcáfолásra.

[27] A védő hivatkozott arra, hogy a vádlotti vallomás elfogadása esetén a gépkocsiban talált kábítószer vonatkozásában, annak el nem fogadása esetén pedig a lakásban és a gépjárműben talált kábítószer mennyiség vonatkozásában vádlottl neve I. rendű vádlott tevőlegessége a Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja szerinti kábítószer birtoklást valósított meg.

[28] Álláspontja szerint a kereskedői magatartás hiánya minden tényállásnál tetten érhető. A minősítést illetően a törvényszék semmilyen bizonyítékot nem tudott felhozni, indokolása e körben nem helytálló és nem megalapozott, ugyanis nem került felderítésre kereskedési hálózat, sem a beszerzési, sem a továbbértékesítési oldalon, a vádlottakon kívül más személy szerepe nem tisztázott.

[29] Utalt arra, hogy vádlottl neve I. rendű vádlottal kapcsolatban az osztrák hatóságok sem tártak fel bűnös tevékenységet, nem hozták összefüggésbe semmilyen kábítószerrel kapcsolatos bűncselekménnyel.

[30] Mindezek alapján elsődlegesen eltérő tényállás megállapítása mellett indítványozta, hogy az ítéltábla mondja ki, hogy nem állapítható meg kétséget kizáró módon az, hogy vádlottl neve I. rendű vádlott a tényállás I., III., IV. pontjában foglalt cselekményt elkövette, a II. alatti cselekményt minősítse kábítószer birtoklásának büntettként [Btk. 178. § (1), (2) bekezdés d) pont].

[31] Másodlagosan eltérő tényállás megállapítása mellett indítványozta, hogy az ítéltábla mondja ki, hogy nem állapítható meg kétséget kizáró módon az, hogy vádlottl neve I. rendű vádlott a tényállás I. és IV. pontban foglalt cselekményt elkövette, a II. és III. alatti bűncselekményt minősítse helyesen kábítószer birtoklása büntettként [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], és erre tekintettel mindkét esetben a szabadságvesztést enyhítse.

[32] Harmadlagosan a jelenlegi minősítés mellett a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését indítványozta, utalva az I. rendű vádlott igazolt betegségeire, idős korára, valamint arra, hogy a nővérén kívül családi kapcsolata, kötődése Magyarországon nincs, hiszen közvetlen családtagjai és ő maga is tartózkodási hely élt, illetve élnek.

[33] vádlott2 neve II. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára – felderítetlen, a tényállás hiányos, ellentétes az iratok tartalmával és helytelen következtetést tartalmaz – hivatkozott a II. rendű vádlott vonatkozásában.

[34] A védő az elsőfokú ítélet [11], [14] – [19], [21] bekezdésében írtakat vitatta, több ízben iratellenességre hivatkozott.

[35] Vitatta annak fizikai lehetőségét, hogy az áotthalmi határátkelőhelyen két személygépkocsi percre pontosan ugyanakkor haladjon át ([14] bekezdés).

[36] A [17] bekezdéssel összefüggésben megjegyezte, hogy semmilyen adat nem áll rendelkezésre a vonatkozásban, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott mikor lépte át a határátkelő neve határt, így az ítélet erre vonatkozóan megállapításokat nem tartalmazhatna. A [18] bekezdésben írtakat is kifogásolta azzal, hogy a határátlépési adatok az autók rendszámát nem tartalmazták.

[37] E körben a védő hivatkozott arra, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott 2018. január 16-18. napján elkövetés helye5 tartózkodott, nem volt sem elkövetés helye1, sem elkövetés helye2, nem mozgott együtt vádlott1 neve I. rendű vádlottal.

[38] Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a kábítószer autóban való létéről mindkét vádlott tudott, minthogy azt is, hogy a vádlott2 neve II. rendű vádlott tudott arról, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott őt kíséri az általa vezetett gépkocsi márkája gépkocsival. E körben álláspontja szerint a vádlott tudattartalmára nincs semmilyen bizonyíték.

[39] Álláspontja szerint a határregisztrációs adatok teljesen megbízhatatlanok, azok bizonyítékként, tényállás alapjául nem szolgálhatnak, utalva arra, hogy az ügyészség sem vitatta, hogy a határregisztrációs adatok nem teljeskörűek.

[40] vádlott2 neve II. rendű vádlott vallomásával cáfolta a [25] bekezdésben írt azon megállapítást, hogy a II. rendű vádlott a kábítószer vizsonteladókön keresztül akarta eljuttatni a fogyasztókhoz. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint a II. rendű vádlott cselekménye a Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja szerinti kábítószer birtoklás büntette lehet.

[41] A II. rendű vádlott szavahihetősége kapcsán az elsőfokú bíróság által kifejtetteket ([83], [84], [85], [89] bekezdés) részletesen elemezte és vitatta, megjegyezve, hogy a II. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését a birtoklás tekintetében elismerte.

[42] Vitatta a törvényszék azon megállapítását ([96] bekezdés), mely szerint önmagában a II. rendű vádlott vallomásai elegendő adatot szolgáltatnak a forgalmazási típusú

elkövetési magatartás megállapítására, mivel álláspontja szerint vádlott2 neve II. rendű vádlott vallomásaival ezt nem állította.

[43] A [99] – [109] bekezdésben írtakkal összefüggésben kifogásolta vádlott2 neve II. rendű vádlott védekezésének elutasítását tekintettel arra is, hogy a törvényszék a védekezésben előadottak ellenőrzését meg sem kísérelte.

[44] A [121] – [141] bekezdésben értékelt határforgalmi és adatforrás helye adatok vonatkozásában kifejtett álláspontja szerint egyrészt a határforgalmi adatokat feldolgozó táblázat rendszámokat nem, míg a adatforrás helye adatokat tartalmazó táblázat csak rendszámot, de ahhoz személyt nem tartalmaz, így e táblázatok kétséget kizáró bizonyítékként nem fogadhatók el.

[45] Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság vádlott2 neve II. rendű vádlott telefonján telefon adat neve néven elmentett telefonszámot vádlott1 neve I. rendű vádlotthoz kötötte, és kifogásolta, hogy e körben nem fogadta el a II. rendű vádlott vallomását. Utalt arra is, hogy a rendőri jelentés szerint 2018. január 13-án az I. rendű vádlott már hét percet Magyarországon tartózkodott, de szerb cellainformációk vannak róla, sőt 2018. január 19-én az I. rendű vádlott már tizenhét perce Magyarországon tartózkodott és mégis szerb cellainformációk kerültek regisztrálásra a fenti hívószám kapcsán.

[46] Vitatta a hívásforgalmazási adatok értékelésének elfogadhatóságát, mert azt nem szakértő készítette, hiszen ahhoz álláspontja szerint különleges szakértelem szükséges.

[47] Ami a vádlottak között kimutatható telefonos kapcsolatot, illetve a vád tárgyává tett kábítószer kereskedést illeti, utalt arra a védő, hogy mindezt a vádlottak személyi körülményei nem támasztják alá, mindketten szerény anyagi körülmények között éltek, vagyontalanok.

[48] Emellett a társtettesi elkövetést is vitatta, az elkövetést tekintve vádlott2 neve II. rendű vádlottra csak a bűnsegédi közreműködés vonatkozhat, és elfogása miatt a részcsелеkmény kísérleti stádiumban maradt.

[49] Ezen felül a cselekmény minősítését illetően álláspontja szerint vádlott2 neve II. rendű vádlott drogfutári elkövetése lényegében a szállítást jelentette, magatartása a kábítószer birtoklása büntetvények tényállási keretei között kezelhető, e körben több bírósági határozatra is hivatkozott.

[50] Indítványozta a II. rendű vádlott cselekményének Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pontja szerinti minősítését.

[51] Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés körében vádlott2 neve II. rendű vádlott büntetlenségére, beismerő vallomásaira, megbánására és együttműködésére hivatkozott.

[52] Utalt a két vádlottra kiszabott büntetés belső aránytalanságára, a II. rendű vádlott esetében enyhítő körülmény a jelentős időmúlás és az eljárás elhúzódása, illetőleg a több mint négy éves legsúlyosabb kényszerintézkedés.

[53] Indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott szerb-magyar kettős állampolgár, magyarországi kapcsolatokkal nem rendelkezik, ezért számára a szabadságvesztéssel együtt járó hátrányok fokozottabban jelentkeznek. Erre is figyelemmel indítványozta enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását.

[54] Indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének eltérő minősítését, a büntetés lényeges enyhítését és börtön végrehajtási fokozat megállapítását.

[55] A fellebbezési nyilvános ülésen a védők és a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartották az írásbeli indítványaikat.

[56] vádlott² neve II. rendű vádlott a védője által előadottakhoz csatlakozott, és az általa beismerett cselekmény elkövetését megbánta.

[57] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált.

[58] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le, eljárási szabálysértésre a védők sem hivatkoztak.

[59] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet személyi részét és tényállását a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[60] Az [1] bekezdést helyesbítette akként, hogy a Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség vádmódosítására 2021. június 9. napján tartott tárgyaláson került sor.

[61] Az [5] bekezdést kiegészítette azzal, hogy vádlott¹ neve I. rendű vádlott feltételes szabadsága 2020. február 12. napján járt volna le.

[62] A [15] bekezdést helyesbítette akként, hogy vádlott¹ neve I. rendű vádlott 2017. december 2. napját megelőzően elkövetés helye³ utazott, 2017. november 30. napján a késő délutáni órákban elhagyta elkövetési hely³, de nem Magyarország irányába.

[63] A [127] bekezdésben vádlott¹ neve I. rendű vádlott vonatkozásában írtakat a fentiek szerint módosította.

[64] A [15] bekezdés második mondatát akként helyesbítette, hogy vádlott² neve II. rendű vádlott 2017. december 1. napján a délutáni órákban az rendszám¹ forgalmi rendszámú gépkocsi márkája² típusú személygépkocsival elkövetési hely³ elkövetési hely¹ utazott, majd onnan ugyanezen a napon az esti órákban tért vissza elkövetés helye³.

[65] A [17] bekezdés utolsó sorából mellőzte az alig tizenöt perc különbséggel mondatrészt.

[66] A [19] bekezdésben vádlott¹ neve I. rendű vádlott helyesen 2018. január 16. napján indult el elkövetés helye⁶ Magyarországon keresztül elkövetés helye³.

[67] A [47] bekezdésben felhívott ítélet száma helyesen 26.K-501/2018-18.

[68] A [48] és [49] bekezdésből a hatóanyag mennyiségének a minősítésre vonatkozó megállapításait (jelentős mennyiség alsó határának hány százaléka, hányszorosa) a jogi indokolásba utalta.

[69] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

[70] A fenti tényállás helyesbítéséből és kiegészítéséből következik, hogy ezt meghaladóan sem az ügyészség, sem pedig vádlott² neve II. rendű vádlott védőjének a tényállás kiegészítésére, helyesbítésére vonatkozó indítványát nem osztotta a bíróság.

[71] Az ítéltábla álláspontja szerint a védelmi fellebbezések, amelyek a vádlottak részbeni felmentését, cselekményük eltérő minősítését célozták, a bizonyítékok mérlegelését támadták. Azt kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a vádlotti védekezéseket elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva, bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményben a vád szerinti minősítés mellett állapította meg.

[72] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, melyet az is indokolt, hogy a vádlottak csak azokat a tényeket ismerték be, amelyeket a velük szemben fogatosított lefoglalások kétségtelenül bizonyítottak. Ugyanakkor a vádlottak a kábítószer eredetére, a célállomásra, a kapcsolatrendszerükre, az igénybe vett eszközeikre vonatkozóan nem tettek vallomást, vagy tagadó, illetőleg ellentmondásos vallomást tettek.

[73] Ezért az elsőfokú bíróság helyesen a megalapozott tényállás megállapítása érdekében több bizonyítási eszközt és bizonyítékot vizsgált és használt fel.

[74] Így figyelembe vette és értékelte a határátlépési, gépjárműhasználati, telefonhasználati, gépjármű nyilvántartási adatokat, kamerafelvételeket, külföldi hatóságok által közölt adatokat, telefonbeszélgetések és üzenetek tartalmát, külföldi ítéleteket, igazságügyi vegyészszakértői véleményeket és tanúvallomásokat, így különösen tanú¹ neve tanúvallomását.

[75] vádlott2 neve II. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint az adatgyűjtés és adatellenőrzés szakértői kompetenciába tartozik, ezért nem végezhetette volna el a hatóság tagja. Ezt az álláspontot az elsőfokú bíróság nem osztotta, és ezzel az ítéltábla is egyetértett. Az adatgyűjtés nem igényel különleges szakértelmet, az abból való következtetések levonása nem szakértői feladat, mint ahogy azt megtette a II. rendű vádlott védője is fellebbezése indokolásában, az összefüggésekre is rámutatva.

[76] A vádlottak a kábítószer hozzájuk köthető feltalálását nem vitatták. A gépkocsikban kábítószerrel való tudomásukat is elismerték, vádlott1 neve I. rendű vádlott azonban a lakásán lefoglalt kábítószerekről állítása szerint nem tudott. A vádlottak ezen felüli magyarázata hiányos vagy ellentmondásos volt arra tekintettel, hogy számos olyan bizonyíték állt rendelkezésre, amely alapot adott arra a következtetésre, hogy a vádlottak nem egymástól elszigetelten tevékenykedtek, hanem ismerték egymást, közös tevékenységet folytattak, amely tevékenységük a tényállás I. pontja szerint a kábítószerhez kapcsolódott.

[77] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló információkat, adatokat, tanúvallomásokat részletesen és körültekintően vizsgálta és értékelte. E körben tett megállapításai és következtetései döntően helytállóak voltak és cáfolták a védelem álláspontját.

[78] Az I. rendű vádlott magatartását illetően az ítéltábla álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a tanú1 nevesal szemben hozott horvát ítélet is terhelő adatokat állapított meg. Így rögzítette az elsőfokú ítélet 5. oldal utolsó bekezdése, hogy tanú1 neve – többek között – 2018. március 15-én a batinai határátkelőn lépte át a horvát határt gépkocsi márkája2 típusú rendszám2 osztrák forgalmi rendszámú személyautóval vádlott1 neve társaságában.

[79] A 8. oldal harmadik bekezdésében pedig azt állapította meg, hogy a terhelt (tanú1 neve) vádlott1 nevenal együtt végezte az előkészítő munkálatokat, a hatodik bekezdésben pedig, hogy a terhelt a határszolgálat és rendőrség munkájának módját kívánta megvizsgálni, hogy előkészítse a marihuána szállítását a kritikus napon, azaz 2018. április 14-én. A terheltnek éppen az volt a szándéka, hogy az említett napon szállítsa a kábítószer továbbértékesítés céljából, és vádlott1 neve volt a felvezetője.

[80] E megállapítások mindenben alátámasztják az elsőfokú bíróság megállapításait.

[81] A [15], [17], [19] bekezdésben észlelt az ítéltábla iratellenességet, ennyiben volt alapos vádlott2 neve II. rendű vádlott védőjének hivatkozása, melyet a másodfokú bíróság korrigált is.

[82] Ami a [76] bekezdésben írtakat illeti, az a körülmény, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott ausztriai lakásán nem találtak készpénzt, nagy értékű ingóságokat, logikailag nem zárta ki a kábítószer kereskedelemben való tevékeny részvételének megállapítását. Ezért helyes logikailag is az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokolása.

[83] A [120] bekezdésben foglaltakat illetően osztotta az ítéltábla a védelem álláspontját abban, hogy a masszírozó ágy összezsugorított állapotban elérhető egy kisebb méretű, így vádlott² neve II. rendű vádlott által használt gépkocsi márkája² típusú személygépkocsiban is. Erre külön bizonyítást nem folytatott a törvényszék, de ez a körülmény nem is volt olyan lényeges, ami az esetleges végkövetkeztetést befolyásolta volna a többi bizonyíték mellett.

[84] Az a tény, hogy a határátlépési adatok adott esetben belépést nem, csak kilépést, vagy adott esetben visszalépést regisztráltak, nem jelenti azt, hogy tévesek az adatok, maximum hiányosak, és ez a körülmény a felhasználhatóságukat nem kérdőjelezi meg.

[85] A II. rendű vádlott védőjének azon hivatkozása is életszerűtlen, hogy a határátlépési adatok hitelességét azzal vitatta, hogy az I. rendű vádlott ezen adatok szerint már percek óta Magyarországra lépett elkövetési hely 3, mégis szerb cellainformációk kerültek regisztrálásra a neki tulajdonított telefonnal kapcsolatban.

[86] Szeged környékén ugyanis köztudomású, hogy a várost elhagyva a szerb határ irányába közlekedve a mobiltelefonok szerb toronyokra kapcsolódhatnak már akkor, amikor még meg sem közelítette valaki a határt.

[87] Ugyanakkor pedig az is nyilvánvaló, hogy 2018. január 19-én az I. rendű vádlott a határátlépést követően meg kellett, hogy álljon, mert csak így derülhetett ki számára, hogy a II. rendű vádlottat tételes vámvizsgálat alá vetették vagy sem.

[88] Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését nem fogadta el, álláspontját részletesen megindokolta. Következtetései alaposak és logikusak a fenti helyesbítések mellett is.

[89] Kétségtelen, hogy önmagában a határátlépési adatok, gépjármű mozgások, az egyes telefonszámokhoz kötődő hívásforgalmazási adatok nem lennének elegendőek ilyen tartalmú tényállás megállapításához, azonban a feltárt bizonyítékok mind egyirányba mutatnak, azaz összehatásukban alkalmasak annak bizonyítására, hogy a vádlottak egymást ismerve, együttműködve, határokon átnyúlóan végezték a kábítószerrel kapcsolatos tevékenységüket, amely nagyfokú szervezettségre is utal. Ennek keretében vádlott¹ neve I. rendű vádlott vonatkozásában nagyobb volumenű tevékenység volt megállapítható (saját tevékenységek, tanúl nevéhez, illetőleg vádlott² neve II. rendű vádlotthoz köthető tevékenysége), ebből is következik, hogy a tényállás megalapozott.

[90] Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, így a felmentést, illetőleg az eltérő tényállás megállapítását célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[91] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes. A törvényszék a minősítés körében kifejtett indokait az ítéltábla mindenben osztotta.

[92] A lefoglalt kábítószer mennyiségéből, a haszonszerzési célból való elkövetésből, a lefoglalt eszközökből, a vádlottak kapcsolatrendszeréből, a nagyfokú szervezettségéből egyértelmű a kábítószer kereskedelemre vont következtetés. E körülmények messze túlmutatnak a vádlottak által elismert kábítószer birtoklás magatartásán.

[93] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak:

[94] A súlyosító körülményeket tekintve vádlott1 neve I. rendű vádlott esetében a büntetett előéletet mellőzte az ítéltábla, mivel a visszaesés magába foglalta ezt a körülményt (az I. rendű vádlott a korábbiakban egyszer volt büntetve).

[95] A kábítószer mennyiség – vádlott1 neve I. rendű vádlott húszszoros, vádlott2 neve II. rendű vádlott tízszeres mennyiség a minősítéshez képest – nem súlyosító körülmény, mivel a mennyiség a cselekmény tárgyi súlyában realizálódik az ítéltábla gyakorlata szerint.

[96] További enyhítő körülmény mindkét vádlott vonatkozásában az időmúlás, valamint vádlott2 neve II. rendű vádlott esetében a megbánó magatartás, illetőleg, hogy hazájától távol, családi kapcsolatok nélkül kell a szabadságvesztés büntetést letöltenie.

[97] Az így kiegészített bűnösségi körülmények mellett az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések törvényesek. A vádlottak által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele öt évtől húsz évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés. A középérték határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén tizenkét év hat hónap, ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt.

[98] vádlott1 neve I. rendű vádlott esetében a visszaesői minőségre, az ugyanilyen bűncselekmény miatt kiszabott tíz évi szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság alatti elkövetésre is figyelemmel, helyes a középértéktől az I. rendű vádlott terhére történő eltérés.

[99] vádlott2 neve II. rendű vádlottat tekintve az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel helyes a középértéktől a javára eltérés.

[100] Ugyanakkor az ítéltábla egyik vádlott esetében sem talált indokot a szabadságvesztés büntetés tartamának lényeges enyhítésére, mert azokat arányosnak ítélte.

[101] Helyes a súlyos megítélésű bűncselekmény miatt hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélt vádlottak, így a magyar állampolgársággal rendelkező vádlott2 neve II. rendű vádlott közügyektől eltiltása is, azok tartama arányos.

[102] Ami az enyhébb végrehajtási fokozatot illeti, az ítéltábla gyakorlata e tekintetben az, hogy a magyar nyelvet nem ismerő, külföldi vádlottak esetében, akik

Magyarországon családi kapcsolattal nem rendelkeznek, és hazájuktól távol kell a szabadságvesztés büntetést letölteni, indokolt lehet enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása.

[103] Ugyanakkor a jelen esetben vádlott2 neve II. rendű vádlott magyar állampolgár is, aki a magyar nyelvet ismeri, beszéli, így esetében az ítéltábla álláspontja szerint nem indokolt az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása.

[104] Mivel vádlott1 neve I. rendű vádlott a jelen elítélés alapjául szolgáló bűncselekményt feltételes szabadság hatálya alatt követte el, törvényes a korábbi elítéléshez kapcsolódó feltételes szabadság megszüntetése, illetőleg annak megállapítása, hogy a jelen elítélésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[105] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság – nyilván elírás folytán – az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításánál tévesen tüntette fel vádlott2 neve II. rendű vádlottat, vádlott1 neve I. rendű vádlott helyett.

[106] Ezért az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe vádlott1 neve I. rendű vádlott által 2018. október 21. napjától 2022. március 9. napjáig fogvatartásban töltött időt számította be a 2012. évi C. törvény (Btk.) 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[107] Észlelte az ítéltábla, hogy az eljárás során lefoglalt és Bjk.126/2020/18. tétel alatti bűnjelről – tanú2 neve által vádlott2 neve II. rendű vádlott részére adott gépkocsihasználatra vonatkozó meghatalmazás – az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni.

[108] Ezért az ítéltábla a bűnjel lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelte el.

[109] A kábítószeres elkövetésének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja.

[110] vádlott2 neve II. rendű vádlott által fizetett bűnügyi költségből a 9. tétel alatti fordítási díj – magyar nyelvről szerb nyelvre történő fordítás a II. rendű vádlott érdekében – nem a II. rendű vádlottat terheli, azt az állam viseli. Ezt figyelembe véve az ítéltábla megállapította, hogy a II. rendű vádlott 659.088,- forintot köteles megfizetni a Be. 574. § (1) bekezdése alapján, míg az állam 22.890,- forint bűnügyi költséget visel a Be. 574. § (2) bekezdése alapján.

[111] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[112] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[113] Az iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság 2021. június 12. napján nem, 2021. június 9. napján viszont tartott tárgyalást, így ennek megfelelően helyesbítette a bevezető részben feltüntetett adatokat az ítéltábla.

[114] Az iratokból megállapítható volt az is, hogy vádlott2 neve II. rendű vádlott születési neve eltér a jelenben használt nevétől, ezért a Be. 184. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a II. rendű vádlott születési neve vádlott2 születési neve.

[115] Mivel vádlott1 neve I. rendű vádlott fogvatartási helye az elsőfokú ítélet óta megváltozott, ezért megállapította, hogy vádlott1 neve I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a vádlott1 tényleges tartózkodási helye.

[116] Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe vádlott2 neve II. rendű vádlott által 2021. szeptember 14. napjától 2022. március 9. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján.

[117] A fellebbezési eljárásban a lefoglalt gépkocsi márkája3 típusú személygépkocsi tárolásával 93.472,- forint büntügyi költség merült fel, melynek megfizetésére vádlott1 neve I. rendű vádlottat, míg vádlott2 neve II. rendű vádlott védelmével 14.400,- forint büntügyi költség merült fel, ennek megfizetésére vádlott2 neve II. rendű vádlottat kötelezte az ítéltábla a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése, és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[118] Az ítélet ellen a Be. 458. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2022. március 9.

Dr. Benedek Tibor sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Cserhádi Ágota sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.658/2021/20. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.B.492/2020/129. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2022. március 9.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke